

ACT IN THAI

เรื่องและภาพ โดย สาโรช พรสวรรค์

บ้านริมทะเลหันหน้าไปยังอ่าวไทย ที่มีรูปทรงเป็นกล่องสีขาว 3 ชั้น เป็นบ้านพักวัยเกษียณของ ดร.สุเมธ ชุมสาย ตั้งอยู่ริมทะเลศรีราชา เป็นต้นแบบความฝันให้กับเหล่าสถาปนิกหลายๆ คนที่ใฝ่ฝันที่จะฝันหาบ้านในปัจฉิมวัยสักหลัง ไว้ทำอะไรสักอย่างที่ใฝ่ฝันมานานในวัยหนุ่มสาวไม่อาจสนองได้ จนเมื่อเวลาที่เหมาะสมมาถึง บ้านของแต่ละคนก็ปรากฏออกมาเองตามวันเวลา ดังเช่นบ้านหลังนี้

บ้านเล็กๆ หลังหนึ่งชานเมืองโคราช เกิดขึ้นจากการเตรียมการที่จะเป็นที่พักบั้นปลายของการใช้ชีวิตเป็นอาจารย์สถาปัตยกรรมจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานของ ผศ.สุวัฒน์ ตันตานุช และคู่ชีวิต ความฝันของเจ้าของบ้านคือ การหาบ้านหลังเล็กๆ ในปัจฉิมวัยที่จะรองรับกิจกรรมต่างๆ ในปลายชีวิต โดยที่ต้องรองรับความเชื่อของเขาเองจากประสบการณ์การสอนอันยาวนาน ว่าแต่แล้วแล้วเขาเริ่มงานนี้ได้อย่างไร ?

สุวัฒน์ได้เริ่มต้นแนวคิดของการสร้างบ้านนี้จากแนวคิดภาพวาดเซนที่มีรูปพระนั่งบนอาสนะ แล้วมองลอดผ่านชานไปยังสวนเซนที่มีความลึกลับของสเปซจากภายในบ้าน มุมมองภาพแสดงถึงการมองลอดผ่านชานทะลุไปยังสวน จากสวนทะลุออกไปยังภูเขาแสนไกลลึกลับตา เมื่อได้ความประทับใจภาพวาดเซน

นอกเหนือจากงานที่น่าสนใจจากนักออกแบบต่างประเทศ ผลงานของผู้ออกแบบชาวไทยในแต่ละสาขาวิชาชีพก็มีความน่าสนใจไม่แพ้กันและสมควรอย่างยิ่งต่อการนำมาเผยแพร่เพื่อเป็นการยกย่องเชิดชูให้เป็นที่รู้จักและภาคภูมิใจ รวมทั้งเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้แก่เพื่อนร่วมวิชาชีพ สรรหามาแนะนำและบอกเล่าในรูปแบบสบายๆ สไตล์ (ชาว) ไทยถนัด

21

บ้านพักอาศัย ผศ.สุวัฒน์+ศาลิศา ตันตานุช

ข้อมูลโครงการ

โครงการ : บ้านพักอาศัย ผศ.สุวัฒน์+ศาลิศา ตันตานุช
ที่ตั้ง : ต.บ้านเกาะ อ.เมือง จ.นครราชสีมา
สถาปนิก : ผศ.สุวัฒน์ ตันตานุช

สถาสถาปนิก

๑๐ ปี

มีอะไร?

วารสาร ACT สามารถ Download ได้ที่
www.act.or.th/journal

ดังนั้นแล้ว สุวัฒน์จึงคลี่คลายเรื่องราวต่างๆ ในภาพ ดีความ
 มั่นออกมาเป็นสเปซในการออกแบบบ้านของเขาเอง โดยผนวก
 กันเข้าไปกับความรู้สึกเมื่อเจอกับที่ตั้งที่มีต้นมะขามและต้นนน
 ซึ่งตั้งอยู่เดิมในที่ดินทางทิศเหนืออยู่แล้ว จากนั้นจึงได้ทำการ
 ทดลองด้าน Volumetric ที่สุวัฒน์เรียกว่า การทดลองด้านเชิง
 ปริมาตรของสเปซ การทดลองที่ว่าถูกวางตัวมันลงบนที่ดิน 64
 ตารางวา ของชานเมืองโคราช กลายเป็นบ้านที่มีการถ่ายเท
 ของระดับแบบ Split Level ที่มีผังบ้านสลับเป็นฐานรูปตัว “T”
 ที่ประกอบเข้าด้วยกันทั้งเส้นตั้งและเส้นนอน โดยใช้บันไดที่เป็น
 จุดเชื่อมต่อกลางบ้านให้เป็นทั้งตัวจ่ายและเชื่อมสเปซภายใน
 บ้านทั้งหมดเข้าด้วยกันบริเวณจุดตัดของเส้นตั้งและเส้นนอน
 เมื่อถึงเวลาที่จะเกิดการเปลี่ยนถ่ายจากสเปซหนึ่งไปยังอีกสเปซ
 สุวัฒน์ได้ใช้แนวคิดเรื่องสีในวงจรกแรกที่มีความร้อนแรงเข้ามา
 ฉาบไล้ระนาบต่างๆ ของบ้าน ทั้งภายในและภายนอก เข้ามา
 สร้างความรู้สึกในการเปลี่ยนถ่าย เช่นการถ่ายจากระดับที่ 1
 ไปยังระดับที่ 2 ที่เป็นสตูดิโอด้วยสีเหลืองสดที่ระนาบเพดาน
 ให้สร้างความรู้สึกเปลี่ยนถ่ายเมื่อพาตัวเองพ้นสเปซของบันได
 ออกมา โดยสีวงจรกที่ 1 เช่น น้ำเงิน แดง และเหลือง ถูกใช้ใน
 ส่วนบริการเพื่อกระตุ้นเข้าสู่ภาวะของการเปลี่ยน และสีดำ เทา
 เหลือง จะถูกนำมาใช้ที่ Transition Space เมื่อพบจุดตรงนี้
 แล้วก็ชวนให้คิดถึงการเปลี่ยนถ่ายของแต่ละสเปซด้วยชานใน
 เรือนไทยโคราช ซึ่งเป็นเรือนพื้นถิ่นที่เขาเคยศึกษามาก่อน เพียง
 แต่ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงตัวมันเองสู่แนวตั้งมากขึ้นกว่าใน
 อดีตกาล ในบริบทของโคราชในปัจจุบัน

การสร้างจังหวะของ Solid & Void ได้ถูกกำหนดเข้าไปกับ
 การใช้สอยของบ้านและเลือกวิธีฉาบสีของช่องแสงต่างๆ ด้วย
 สีจัดจ้านแบบ Corbusian ที่สร้างปรากฏการณ์ผสมผสานกับแสง
 ในเวลาต่างๆ ตามวันเวลา ชวนให้ผมอดคิดถึงอิทธิพลจากทั้ง
 Le Corbusier ที่เขารับผ่านมายัง ดร.สุเมธ อะไรยังไงก็ตามแต่
 สุวัฒน์ได้กล่าวเรียบๆ ก่อนจะจบบทสนทนาถึงบ้านของเขา
 เองว่า

“บ้านหลังนี้เป็นเรื่องของทดลองจากการสอนหนังสือ แม้ว่า
 สเปซอาจจะไม่เหมาะกับวัย 60 กว่าของฉันทันทีก็ตาม” สุวัฒน์
 กล่าวเสียงเรียบๆ พร้อมลมหนาวของโคราชที่พัดผ่านต้นมะขาม
 ทางเหนือของบ้านหลังนี้ ACT

สาโรช พระวงศ์

แรกเริ่มศึกษาสถาปัตยกรรมจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จากนั้น
 มาศึกษาต่อ สด.บ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ สด.ม. ด้าน
 แนวความคิดในการออกแบบ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจุบันทำงานเป็นอาจารย์
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และนักเขียน
 ให้กับนิตยสารออกแบบ

ชอบหนึ่งงานไปเดินทางดูสถาปัตยกรรม ชอบถ่ายรูปเลยเก็บภาพบันทึกการ
 เดินทางไว้แล้วเอารูปสถาปัตยกรรมมาลัดกันชม ชอบเขียนจึงค้นไม้คั่นมือจับ
 ตัวหนังสือมาเรียงเล่าในวารสาร ACT